

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

8. Exempla eorum, qui per pauperes, sibi ad c[a]elum aditum fieri vtiliter
crediderunt.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

perditatis impedit à liberalitate in pauperes. Ita enim loquitur: *Di-*
ces aliquis fortasse: si haec omnia fecero, nihil habebō. Quid enim si ma-
gnus hominū numerus egebit, algebit, capietur, morietur; ut hac faci-
entem vel uno die patrimonio exui, sit necesse: perdamne rem familiarē,
meo aut maiorū labore quaesitam; ut jam ipsi mihi aliena misericordia
uiuendum sit? quid tu tam pusillo animo paupertatē times, quam etiam
vestri Philosophi laudant? nihil hac tutius, nihilq; hac tranquillius esse
testantur? Hoc, quod times, solitudinū portus est. An ignoras, quot
periculis, quot casibus, cum his malis opibus subiaceas? qua tecum bene
agent, si sine tuo cruore transferint. Tu verò onustus incedis, & spolia ge-
ris, quae irriter animos etiam tuorū. Quid ergo dubitas, bene collocare
id, quod tibi forsitan eripiet, aut unum latrocinium, aut existens repente
proscriptio, aut hostilis aliqua direptio? Quid verere, fluxum & fragile
bonum facere sempiternū, aut thesauros tuos custodi DEO credere; ubi
non furem pradonemq; timeas, non rubiginem, non tyrannum? qui apud
DEVM diuus est, pauper esse numquā potest. Si iustitiam tanti putas, se-
quere abiectis oneribus, quae te premunt, libera te ipsum compedibus &
catenis; ut expeditus ad DEVM curras. Magni & excelsi animi est,
despicere, & calcare mortalia. Sed si hanc virtutem non capis, ut diuitias
tuas in arcam DEI conferas, ut fragilibus tibi compares firmiora, libera-
bo te metu. Omnia ista praecepta non tibi soli dantur, sed omni populo, qui
mente coniunctus est, & coheret, sicut homo vnus. Si solus magnis operi-
bus non sufficis, pro virili parte operare iustitiam; sic tamen, ut quantum
diuitijs inter ceteros, tantum opere praecellas. Neq; nunc suaderi tibi pu-
tes, ut rem tuam familiarem minuas, vel exhaustas, sed qua in superua-
cua fueras impensurus, ad meliora conuertas. Vnde bestias emis, hinc
captos redime; unde feras pascis, hinc pauperes ale; unde homines ad gla-
dium comparas, hinc innocentes mortuos sepeli. Quid prodest perditæ ne-
quitia bestiarios facere locupletes, & ad flagitia instruere? Transfer ad
magnum sacrificium male peritura, ut pro his veris muneribus habeas
à DEO munus aeternum. Magna est misericordia merces; cui Deus pol-
licetur peccata se omnia remissurum. Si audieris, inquit, preces supplicis
tui, & ego audiam tuas; si misertus laborantium fueris, & ego in tuo la-
bore miserebor. Si autem non respexeris, nec adiuueris, & ego animum
tuum contra te geram, tuisq; te legibus iudicabo.

Multis res firmari exemplis potest. Praeclarum est illud, quod

de vero cultu
cap. 12.

VIII.

Q 2

de

Euirat. in
Prato Spirit.
cap. 195.
Prou. 19. 17.

de Euagrio Philosopho refertur. Eum Synesius Episcopus ad Christi scholam cultumque traxerat; docueratque, illum, qui succurrit pauperi, *fanerari Domino*; eaque omnia, quae in hac vita egen-
tibus distribuuntur, in altera vita, praeter centuplum, caelo remuneranda. Audiit Euagrius, & credidit, bonaque fide Episcopo tercentum auri pondo in manus consignauit, in pauperum stipem, dicens: *Accipe hoc, & distribue pauperibus, & da mihi cautionem manu tua, quod Christus mihi ipsum reddet in futuro saeculo.* Accepit Praeful aurum, & conditionem, syngraphamque Philosopho conscripsit. Aliquot inde vixit annis Euagrius; tandem tamen morti proximus, filios ad se vocauit, eisque hoc mandatum dedit: *Ecce tatis cedo, vos mihi iusta perfoluite. Cum vero funus meum curabitur, chirographum hoc mihi in manus tradite, atque ita metumulate, vt apud iudicem ex syngrapha agere queam.* Paruerunt gnati, parentemque cum scripta cautione sua sepeliuerunt. Tertius a sepultura dies in noctem iit; cum Euagrius Synesio Antistiti se visendum stirit, eumque iussit ad suum sepulchrum tendere, & chartam fidei testem recipere, abunde enim sibi satisfactum esse, quod & manu sua subscriptum reperturus esset. Facto die, Episcopus cum clero sepulchrum adiit, reperit reserato tumulo chartam a se confectam, in defuncti manu hoc pacto, subscriptam: *Ego Euagrius Philosophus accepi debitum in his litteris manu tua conscriptum, satisfactumque mihi est, & nullum habeo contra te jus, propter aurum, quod dedi tibi, & per te Christo Deo, & Saluatori nostro.* Contigit hoc miraculum, vt constaret, vbi thesaurum suum reperturus esset, qui eum audet pauperibus concedere. Quod quia utilissimum est, Robertus rex Franciae pauperibus stipem sua manu distribuerebat, eorumque manus exosculabatur, & quotannis, die louis sacro, trecentis iusculum, piscem, panem & nummum argenteum porrigebat, & quocumque ibat, plena pauperum plaustra secum circumuehebatur, tamquam exercitum, vti aiebat, quo caelum iret expugnatum, dicebatque: hoc esse genus hominum, quibus Deus caelestis regni fores tradidisset, ijs aperiendas, qui in ipsos misericordiae viscera prius aperuissent. *Faneratur Domino, qui miseretur pauperis, & vicissitudinem suam reddet ei,* ait Salomon. Hinc & S. Leo: *Deus, inquit, fidei iussor est pauperum, & largissimus redditor vstrorum.*

Baron. Anno
1033. Bodinus
lib. 6. de Rep.
cap. 2.

Prou. 19. 17.
S. Leo serm.
6. de ieiunio
10, mensis,

rum. Quamobrem D. Chrysoſtomus homiliam propriam de hoc S Chryſoſt. argumento fecit, cui titulus eſt: *Quòd eleemoſyna eſt ars omnium,* hom. 33. *quaſi uoſſiſſima.*

C A P V T XI.

Pauperum diuitias, eſſe Virtutes.

Vàm verè dixit Salomon? *Est quaſi diues, cùm nihil habeat: & eſt quaſi pauper, cùm in multis diuitijs ſit.* Quid enim pauperius diuite, cui non ſolùm admodum difficile eſt, intrare in regnum cælorum, ſed etiam ſi vult intrare, debet intrare per pauperum preces, & ab illis, ſtiſe data, cælum quodammodo emere? Vnde meritò cenſetur magna pars diuitiarum, quas poſſident, ad pauperes pertinere; ſue deinde titulo iuſtitia, ſue charitatis ad eos pertineant. Quia certè, etſi, vt D. Chryſoſtomus dixit, *Diuitia non ſunt peccatum, tamen peccatum eſt, eas non diſtribuere pauperibus.* Atque hinc etiam *eſt quaſi pauper, cùm in multis diuitijs ſit:* nam ad illum pertinent, quæ diuitibus ſuperſunt. Accedit, quòd ſint *diuitia maxima, non egere diuitijs.* Quin, ſi rectè ac ſuis momentis volumus ponderare, diuitiæ ibi demum veræ ſunt, *vb̄itinea non corrumpit,* profectò necelle eſt, pauperes eſſe in multis diuitijs, *quoniam ipſorum eſt regnum cælorum,* non ſpe duntaxat, ſed etiam re, quia etiam adhuc in hac vita degentes potentiam habent, illud alijs, dicto modo, largiendi. Hinc enim Seruator non ait: *Ipoſorum erit,* ſed *Ipoſorum eſt regnum cælorum,* poteſtate ſcilicet. Erit autem etiam poſſeſſione, quia, vt ſanctiſſimus Antiltes ait, *ſoli illi, qui ſe cognoſcunt pauperes, & conſitentur tibi, Domine Deus, paupertatem ſuam, ditabuntur à te: quoniam qui ſe diuites exiſtimant, cùm ſint pauperes, à tuis diuitijs inuenientur excluſi.* Et alio loco: *Felicitas magna Chriſtianorum, quibus datum eſt, vt per paupertatem faciant pretium regni cælorum. Non tibi diſpliceat paupertas tua, nihil ea poteſt ditius inueniri. Vis noſſe, quàm locuples ſit? Cælum emit. Quibus theſauris conferri poſſit, quod paupertati videmus indulgunt? Ac ruſus alibi. Vobis dico, pauperes, qui mendicatis, qui de eleemoſyna Chriſtianorum viuitis. Conſolamini, conſolamini, tribulatio veſtra conuertetur in latitiam, & dolor veſter in gaudium. Non vobis ſit ingratum, quòd mendicatis, nec ideò in corde veſtro aliquid contra*

I.
Prou. 13. 7.
Matth. 5. 3.
S Auguſtin.
lib. ſoliloq.
cap. 15.
Idem in cõmun. ſerm. 59.
Idem ſerm. 32 de Natiuit.